

พระราชกฤษฎีกา

ให้ใช้พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช 2483

พุทธศักราช 2485

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ 4 สิงหาคม พุทธศักราช 2480

และวันที่ 16 ธันวาคม พุทธศักราช 2484)

อาทิตย์ทิพอาภา

ปวีติ พนมยงค์

ตราไว้ ณ วันที่ 25 ธันวาคม พุทธศักราช 2485

เป็นราชกิจจานุเบกษา

ตอนที่ ๘๑ ตอนที่ ๕๙ ราชกิจจานุเบกษา ๒๙ ธันวาคม ๒๔๘๕

โดยที่เห็นสมควรให้ใช้พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ ในเขตจังหวัดทุกจังหวัดตลอดราชอาณาจักร
 คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ในพระปรมาภิไธย
 สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว อาศัยอำนาจตามความใน มาตรา ๓
 แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ จึงให้ตรา
 พระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้ให้เรียกว่า "พระราช
 กฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓
 พุทธศักราช ๒๔๘๕"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชกฤษฎีกานี้ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม
 พุทธศักราช ๒๔๘๖ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ใช้พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช
 ๒๔๘๓ ในเขตจังหวัดทุกจังหวัดตลอดราชอาณาจักร บันดา
 ซึ่งยังมีคืนพระราชกฤษฎีกาประกาศให้ใช้

LIR

29 ธันวาคม 2485 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 59 ตอนที่ 81

มาตรา 4 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการ
ตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
จอมพล ป. พิบูลสงคราม
นายกรัฐมนตรี

พระราชบัญญัติคุ้มครองการค้า พ.ศ. 2483 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 57 ตอนที่ 64 หน้า 358

